

PIŠETA IN UREJUJETA:
LOJZE KOŠOROK
IN PAVLA GRUDENPO
SLOVENIJI

LJUBLJANA — Ze letos bodo pod asfaltno prevleko Čopove ulice, ki je rezervirana samo za pešce, speljali plastične cevi in jih priključili na toplarniško omrežje. Prihodnjo zimo bo ta ulica ogrevana, na njej ne bo ne kupov ledu ne snega. Gre zgolj za poskus; predrago bi bilo ogrevati vse mestne ulice. S tem poskusom, kakor se sliši nenavadno, nameravajo razviti talno ogrevanje stanovanj. Pri talnem ogrevanju stanovanj bodo namreč lahko uporabljali hladnejšo vodo, kakršna se vrača v toplarno, to pa bi pomenilo velik prihranek. Talno pa bi ogrevali tudi posamezne nevarne odseke cest, križišča, mostove in postajališča povsod tam, kjer je v bližini plovod.

LJUBLJANA — Letni zaslužek nad 110 000 dinarjev je v Sloveniji posebej obdavčen. V Ljubljani je takšen zaslužek letos prijavilo 14680 zaposlenih ljudi. Največ dohodka je prijavil akademski slikar: 422 885 dinarjev.

BRNIK — Na petnajst let starem ljubljanskem letališču se mrzlično pripravljajo na 60 »peklenskih dni«. Celotno letališče bodo močno modernizirali ter usposobili za pristajanje težjih in hitrejših letal, zagotovili bodo večjo varnost pri pristajanju letal, nosodobili in povečali bodo letališke stavbe, največ pozornosti bodo posvetili prenovi letaliških stez, ki so se v 15 letih močno obrabile. Letališče Ljubljana na Brniku bo zaprto od polnoči 30. junija do šestih zjutraj 1. septembra. V tem času bodo letala pristajala v Mariboru, Zagrebu in na drugih sosednjih letališčih.

ŽELEZNIKI — Pred časom so nameravali na lepem Rudenskem polju sezidati delavska stanovanja, vendar so se kmetje odločno uprli. O tem dogodku je bila posneta celo zanimiva televizijska drama Željka Kozinca, ki je naletela na živahen odmev. V Železnikih so se sedaj odločili, da bodo plodno zemljo Rudenskega polja pustili kmetom, saj je to njihovo edino bogastvo, prostor za nove stanovanjske soseske pa bodo poiskali v Selški dolini. Ker je dolina tesna, bodo zidali osemnadstropne stavbe namesto pritličnih družinskih hiš, kakor so nameravali sprva.

JESENICE — Dogovarjanje med Avstrijo in Jugoslavijo glede predora pod Karavankami je v polnem razmahu. Zmenjeno je, da bosta obe državi utrpeli polovico stroškov. Avstrija mora zagotoviti vplačilo 400 milijonov šilingov, Jugoslavija pa ustrežno vsoto dinarjev. Obe strani bosta ustanovili posebno meddržavno komisijo za cestni predor skozi Karavanke. Predor bo dolg 7600 metrov, potekal bo med Jesenicami in St. Jakobom v Rožu, širok bo 7,5 m, visok pa 4,7 m.

SVEČANE PROSLAVE
MATERINSKEGA DNE

Materinski dan med Slovenci v Sydneyu se je že kar dobro uveljavil in je že del naše zgodovine in tradicije. Letos so ga slovesno praznovali kar na treh krajih. Versko središče v Merrilandsu ga je proslavilo na prav poseben način. Otroško proslavo so vključili kar v bogoslužje. O obredih in po slovesnostih so imeli piknik, katerega se je udeležilo lepo število rojakov.

V popoldanskih urah pa je Slovensko društvo v svojih prostorih priredilo svojo proslavo na čast materam. Seveda matere so bile posebej počaščene, že pri vходу so jih počastili s kozarcem šampanjca. Številni obiskovalci so se ob lepi glasbi vrteli pozno v noč.

Istočasno so praznovali na Triglavu, kjer je bila zbrana vsa triglavska šolska mladina. Z bogatim programom so šolarji pokazali svojim mamicam kaj znajo. Niso jih razočarali. Moški in mešani triglavski pevski zbor je s svojim nastopom pomagal k lepi svečanosti in vzdušju. Žal, da letos ni nikjer nastopila otroška folklorna skupina, lani ko so bili na razpolago niso dobili mesta za nastop in to po zaslugi naših voditeljev.

Med gosti, tako na Triglavu kot v Horsley Parku je bil tudi naš rojak s svojo družino, vicekonzul Božo Cerar. Tako gre že to praznovanje iz leta v leto, in lepa je ta tradicija. Držimo jo in ohranimo jo!

SLOVO

Po zaključku svečanega dela materinskega dne na Triglavu, se je »uradno« poslovil naš rojak in družni delavec, nam znani **Stane Petkovšek**. Življenska pot ga vodi dalje, ven iz Sydneya, boljši polovici življenja naproti.

Pred kakimi 14 leti ga je življenska pot iz rodne Bleda zanesla v Sydney in kmalu se je znašel med rojaki in takoj smo ga zapregli v delo. Prva leta je prepeval s sydneyjskimi Škrinjački, nato pomagal pri slovenskemu društvu, bil nekoč let odbornik in tajnik. Ob ustanovitvi Triglava je bil ustanovni član družbe P/L in Kluba. Družbin prvi tajnik in prvi klubski predsednik. Prva tri leta je bil predsednik kluba in vse do sedaj tajnik. Poleg tega je vmes opravljal še razne druge funkcije, nekaj časa urejal glasilo »Triglav«, bil tajnik Koordinacijskega odbora Društva in Klubov iz Jugoslavije itd.

Prva leta kot predsednik je bil tisti, ki je gradil triglavsko skupnost, kot tajnik pa je njegova zasluga, da je postavil administracijo na solidno podlago. Zato težko ali sploh nemogoče si je zamisliti, koliko je potreba dela, natančnosti, časa in ne nazadnje tudi znanja. Znajti se v vseh paragrafi, zakonih, pravilih in računih ni lahka zadeva. Zahteva celega človeka, in vsi pri Triglavu se lahko upravičeno in s skrbjo vprašamo: kdo ga bo nadomestil, kdo bo zmožen in voljan prevzeti njegovo delo? Vprašamo se tudi upravičeno, smo ti vsi hvaležni za tvoje delo, ki si ga opravljal za slovensko skupnost? Kajti navadno je tako, po naših starih navadah po naših društvih, kdor je voljan da dola, mu naložimo še več: če več ne zmoreš kot ti naložimo te ozmerejamo, da klecneš pod težo. Ko se skušaš braniti, te oblatimo ali osramotimo. Če ti sami ne rečemo: pojdi dodelaj si, sam greš z grenkobo in žalostjo v srcu in v duši.

Stane, delal si, naredil si veliko. Delal si s srcem in z dušo. Delal si z ljubeznijo, zato tvoj trud ne bo zaman. Ni ti treba oditi od nas z gnevom in z grenkobo v duši, čeprav te morda velikokrat najožji sodelavci niso znali ali hoteli razumeti. Lahko greš z mirno vestjo

KAR PO DOMAČE...

Minilo je trideset let o prihoda emigrantov v Avstralijo po drugi svetovni vojni. V teku teh let sta se razvili dve smernici. Smer Avstralije in smer v katero so se podali avstralski emigranti. Bila bi idealna slika, če bi opozovalec mogel reči, da sta se razvijali vzporedno. Vendar je to daleč, daleč od resnice. Dočim je pot Avstralije, izrecno po zaslugi emigrantov, stalno vodila v napredok, smo emigranti, že danes na isti ravni kot v začetku: drugorazredni člani narodov Avstralije. Avstralija pa se je med tem dvignela v eno najnaprednejših zemlj. Postala je Meka tistega dela človeštva, ki išče sebi boljših pogojev v borbi za obstanek.

Res je, da so prvi emigranti bili takorekoč primorani sprejeti »gostoljubnost« Avstralije in da so poznejši, takozvani ekonomski emigranti prišli semkaj popolnoma po svoji lastni odločitvi. Enim in drugim, ekonomskim in političnim emigrantom pa je Avstralija odprla vrata sama. Enim in drugim, ekonomskim in

odprla vrata sama. Torej, če med avstralskim ljudstvom vlada nerazpoloženje nad polnoštevilnim dotokom priseljencev, je to krivda avstralske vlade, ki je ustvarila emigrantsko politiko. Ni pa si vlada vse do pred kratkim nito malo prizadevala, da bi v tem oziru poskušala na svoje prvotno, t.j. anglosaksonsko prebivalstvo, ki se še danes, po tridesetih let večinom izogiba tesnejšega stika s priseljenci.

V javnem življenju ostajemo takorekoč izključeni iz avstralske družbe, čeprav ji tudi mi pripadamo. Dočim smo emigranti sprejeli resnico, da je danes Avstralija po svojem narodnem karakterju skupnosti mnogoštevilnih narodov, se anglosaksonska družba Avstralije tej resnici trdovratno upira in drži kot noj »glavo v pesku«. Največji dokaz za to je dnevni avstralski tisk, ki etničnega tiska nikdar ne omeni. Večina Avstralcev, ki tujih jezikov ne obvlada, pravzaprav resnične situacije emigrantov ne pozna. Na-

od nas, da si naredil kar je bila tvoja dolžnost. Znal si se žrtvovati, znal si ob svojem delu vzgajati druge, tvoja odlika je, da si znal razumeti človeka in z njim občevati. Ko si vsa ta leta delal tlako slovenskemu narodu tu v Sydneyu, bo tvoje delo tudi košček zgodovine in noben kronist ne bo mogel prezreti tvojega imena.

Ostala bo vrzel za teboj, pogrešali te bodo povsod, pri delu in pogrešali te bodo prijatelji. Življenska pot ti kaže naprej. Odhajaš novemu in drugačnemu življenju naproti, bogat z življenjskimi izkušnjami boš znal življenje v naprej še bolj ceniti in ga tudi znal živeti. Naj ti bodo tele vrstice v skromno a iskreno zahvalo, za ves tvoj trud in trdo delo, ki sa ga posvetil Slovincem v Sydneyu in v Avstraliji. In v nadaljnjem življenju naše želje, da bi ti bilo vse dobro in lepo!

Lojze Košorok

Minilo je trideset let o prihoda emigrantov v Avstralijo po drugi svetovni vojni. V teku teh let sta se razvili dve smernici. Smer Avstralije in smer v katero so se podali avstralski emigranti. Bila bi idealna slika, če bi opozovalec mogel reči, da sta se razvijali vzporedno. Vendar je to daleč, daleč od resnice. Dočim je pot Avstralije, izrecno po zaslugi emigrantov, stalno vodila v napredok, smo emigranti, že danes na isti ravni kot v začetku: drugorazredni člani narodov Avstralije. Avstralija pa se je med tem dvignela v eno najnaprednejših zemlj. Postala je Meka tistega dela človeštva, ki išče sebi boljših pogojev v borbi za obstanek.

Za to pa dobro vedo avstralski politiki. Ko je naše število toliko naraslo, da smo začeli pomembno vplivati tudi na avstralsko partijsko, ne samo ekonomsko politiko, so nas politiki začeli izkoriščati v svoje svrhe. Tako smo postali politična žoga.

Vendar je tej politični žogi nekako »počila duša«. Vi-deč, da smo navzlic vsem zaslugam in naporom, ki so jih doprinesli naši žulji, da je Avstralija zavzela važno mesto na svetovni pozornici ostali na smerici drugorazrednih državljanov, se pač nismo niti po tolikih letih prelevili v Avstralce. Domo-rodci, ki so do pred našim prihodom imeli tako povečano sliko o Avstraliji kot da ni nikjer boljše zemlje, so pač smatrali, da bomo iz ame hvaležnosti čez noč postali pravi Avstralci.

Dokler so Avstralci v izoliranosti od drugih kontinentov pod vplivom anglosaksonske nadvlade živeli v veri, da je vse kar je anglosaksonsko edino dobro in najboljše na svetu, je ljudstvo smatralo, da je za priseljence velika milost, sa smemo z njimi deliti življenski prostor. Gledali so nas z očimi kolonizacijskega sistema. Tisto, kar so nekdaj bili oni, so smatrali, da smo danes mi. Pozabili so pa na to, da so za časa koloniziranja Avstralije priseljenci dobivali brezplačen življenski prostor, ki jim je zagotovil bodočnost. Mi smo pa takorekoč celo svoje žulje krvavo plačali in le sebi moramo biti hvaležni, če smo si kaj ustvarili.

Zdaj naj spregovorim še o tretji smernici. Prva, smernica Avstralije kot države, je odšla visoko navzgor. Druga smernica izseljencev, ki so prišli sem, da si dostojno služijo kruh in prislužijo ugled dobrih državljanov, gre svojo pot naravnost. To so ljudje na kateri sloni bodočnost Avstralije in iz katere je izšla smernica navzgor.

Na nesrečo pa je iz te vodoravne smeri izšla tudi smernica, ki kaže navzdol. Sem spadajo tisti neodgovorni elementi, ki so prišli v Avstralijo iz pustolovskih namenov. Ti ne bodo doprinesli ne ugledu Avstralije niti ugledu emigrantov. Na žalost je precejšnje število takih nezaželenih elementov med Grki, Italijani in Jugoslovani.

Čas je, da tisti, ki nam je do našega narodnega ugleda nekaj storimo v tem pogledu. Če tako sramotno povenjanje kot so protizakonite dejanje, nasilstva in celo taki politični izbruhi, ki izzivajo tok krvi, ni čudo, da zavzemamo status drugorazrednih državljanov Avstralije. Edino deportacija takih elementov v njihove rojstne zemlje nam bo vrnila vsaj tisti ugled, ki smo ga prvotno imeli kot delavni, pošteni in mirni priseljenci.

Pavla Gruden

Živorad Jovanović

Bravo Adelaide!

Radeći neumorno od prvog dana u Australiji, navikao sam da svake godine uzmem i svoj zasluženi odmor godišnji. Ovo je potrebno za svakoga koji radi preko cele godine kako bi se odmorio, psihički stabilizovao i bio spreman da sa određenim elanom i voljom ponovo nastavi da radi. Ljudi obično kažu: "odmor je potreban da bi čovek malo došao k sebi." - Dok naši sugrađani Australijanci to kažu malo drukčije: To put your self together... Kao i mnogi drugi i ja koristim priliku da svake godine posetim po jedan ili više gradova i gradića u Australiji, kako bih saznao nešto više o ovoj velikoj zemlji u kojoj živim. Možda ne toliko zato što sam ove godine prvi put posetio Adelaide, koliko zbog činjenice da se ovaj grad ipak po mnogo čemu dosta razlikuje od ostalih gradova i mesta u Australiji. Što se više ovom gradu približavate, sve više osećate neku smirenost i raspoloženje. Nezna se da li na to više utiču zeleni pejzaži i brežuljci oko vas, sa čuvenim Barossa Valley, ili je to umirena klima, koja vas u

ovim jesenjim danima prosto opija. Po dogovoru i na određenom mestu sačekali su nas naši prijatelji, porodica Perić kod kojih smo išli u posetu, a zatim su se prijatna iznenađenja radala jedna za drugim. Prvo što sam zamolio prijatelja, bilo je da mi malo opširnije ispriča o životu i radu naših doseljenika u Adelaide-u, što je on rado prihvatio.

- Šta da ti kažem? - počeo je moj prijatelj Voja Perić dok ga je supruga Stana s vremena na vreme dopunjavala.

- Mi smo ti ovde kao jedna kuća. Svi znamo jedni za druge /čak mnogi znaju i da ti dolaziš/ često se posećujemo i pomažemo u svakoj prilici. Ovde su odnosi između nas isto kao i u našoj zemlji, jer se svi međusobno slažemo i zato nam je svima i dobro.

"Njihova lepuškasta ćerka Vesna - takođe jedna od kandidatkinja na izboru te večeri - nije izborila titulu lepote ali, s obzirom da je još dosta mlada, sada joj je četrnaest godina, pred njom stoje sve šanse u budućnosti".

Moju posetu sam podesio tako da bih mogao da prisustvujem velikoj zabavi koju priređuje klub "Jedinstvo", na kojoj je izabrana i najlepša devojka za ovu godinu. Posebno u vezi ove značajne zabave, tamošnji dopisnici će svakako dati opširniji izveštaj. Mada je bio petak kada sam stigao, moj prijatelj mi je napomenuo da možemo otići

do kluba "Jedinstvo" da bih se upoznao sa našim ljudima kojih uvek ima u klubu. Pored članova uprave i većeg broja doseljenika iz svih krajeva Jugoslavije, tu sam upoznao i predsednika "Jedinstva", gosp. Barreta Markova. Sa ovim relativno mladim čovekom koji deluje smireno i koji je već dosta vremena predsednik bilo je milina razgovarati. Bilo je tu žena i muškaraca, devojaka i mladića svih uzrasta i svi su nešto radili i svi na neki način doprinosili svom klubu. Bilo je interesantno gledati ih kako dolaze kod svog predsednika da ga pitaju za neki savet u vezi tih poslova. Jednom rečju u ovom društvu se svi slažu i sve teče u slozi i razumevanju, smireno i odmereno - baš kao što je i njihov predsednik. Sutradan je održana zabava koja je u potpunosti uspeła pošto je imala 600 posetilaca. Konferansije gosp. Šandor, vodio je računa da sve prođe u veselju i po predviđenom planu. Tu je bio zapažen i gosp. M. Mikić koji je neumorno pratio sve zanimljive detalje zabave i koji će naše čitaoce o svemu opširnije upoznati. Takođe sam imao čast da na toj zabavi upoznam i našu vrsnu pesnikinju Stefu Vanovac koja je uvek nasmejana i raspoložena, voli da zaigra, a kada govori čini vam se da sa usana pesma joj navire kao voda na izvoru. Adelaide je jedan od onih gradova koga zavolite čim dodete u njega. Mnogi kažu da je to najbolji grad u Australiji. Nažalost svakoga od nas vezuje posao i druge obaveze u onom mestu gde smo i došli, pa sam tako i

ja morao da se vratim u Kanberu. Moj zaključak bio je, da sva naša društva i klubovi širom australije trebaju biti tešnje povezani, kako bi kroz razmenu iskustava svi zajedno postigli što veće uspehe. Bilo bi poželjno da svi naši ljudi, naročito predstavnici klubova i društava odu bar jednom u Adelaide, jer od tamošnjeg kluba "Jedinstvo" zaista možemo svi po nešto da naučimo i primenimo u svojoj sredini. Bravo Adelaide...

BUDIMO JEDNO

Lepršaj se zastavo svih nacija i boja, i kaži svakome da istina je najbolja.

Jedna himna nek svira za sve, jer svi smo isti od krvi i mesa bili crni, bjeli il' žuti.

Budimo složni kao što smo isti pa neće biti rata ni gladi, vječno ćemo svi ostati mladi.

Tajiba Cerić, NSW

KLUPKO ŽIVOTA

Često neznam gdje sam sa kime niti šta radim, ne raspoznajem ni glad ni žed ni vino, ni vino ni vodu, ne raspoznajem tiraniju niti slobodu, ali znam da pripadam ovome vijeku da reke u nepovrat teku da sunce grije, a ptica gnjezdo vije, znam da se miris krije u cvijetu da sretnih malo ima na svjetu, i ja sam među njima al neznam zašto, znam samo da živim a za svoje patnje sebe ne krivim.

Andrej Gustav Marčok

TRIBINA ČITALACA**JUGOSLAVIJO!**

Jugoslavijo, zemljo voljena
U tebi lijepo je sve
Gradovi, sela, polja
O tako si mi mila
Slobodna i srećna
Lijepa i najlepša od svih zemalja
A tek kako si jaka i hrabra
Vijekovima tlačena i harana
I nikad se nisi predala
Jugoslavijo, zemljo na Balkanu
O tebi zbori se svima

Đurđica Milković Adelaide

ČEMER

Još na početku ovoga leta
usadila si u biće moje
i ljubav tvoja dušu mi truje
a bez milosti srce mi melje
kroz duge-kišne, puste NEDELJE.

Tako minu već muka mnoga
s nadom što živi s mišlju u Boga
a tuga ista i sad me muči
prepunu čašu otrova sipa u ŽUČI.

I još će Suzo, vreme da prođe
dok srcu mome vaskrs ne dođe,
i još će žučne čemerne čaše
sudbinu lepu izliti na duše NAŠE.

Pa ipak Suza nesme da klone
ponosno suze treba da rone
i dok god "ime" Suzino nose
one će svakoj zlobi, ponosno da prkose.

Karanfil beli na grob mi donesi
al suzom svojom, cvetak orosi
Ruže crvene nek ne budu jedne
ne reci DRAGA to su POSLEDNJE.

M. Jakovljević

ČOS

Pokraj potok bister
Sledat eden Čos -
I od cveća žolti
Si oboil nos

"Vazdan crno nosam
Na snagava svoja;
Zašto barem druga
da ne menam boja?"

Spokoen i vesel -
Odletat za čas
Peejci nad širta
So prijatelen glas:

Pa zatoa denes
Jas sum, jas sum Čos-
Bezgrizhen i vesel
So žoltiot nos!

Aco Siljanovski

**NEWTOWN TIMBER & HARDWARE
PTY. LTD.****MIHALOPULOS**

84 ENMORE RD.

ENMORE, Phone 51-5914

- * Građevinska i vodoinstalaterska oprema
 - * Razni alati uvezeni iz Evrope
 - * Sve vrste prigodnih poklona
 - * Široki asortiman opreme za kuhinje
- Takođe, prodaja svih vrsta oružja i municije.

SVE ŠTO VAM JE POTREBNO ZA KUĆU I OKO NJE: Boje, četke, građevinarska ili stolarska daska, pokrovni materijal za kuće i dr.

SPECIJALNO: Samo kod nas možete nabaviti SPECIJALNE ČEPOVE ZA VINSKU BURAD!

Mnogo godina
svima poznat
Gosp.

MIHALOPULOS

L Šarić Auto Škola

Nudi Vam povoljne uslove da dobijete VOZACKU DOZVOLU

Za: Automatik, mijenjac, kamion, kao i semitralju uz vrlo povoljne uslove i niske cijene. Zainteresovani nazovite na Tel. 606-5246 ili Posite na Adresu: P.O. Box 346 Cabramatta N.S.W. Možete polagati na Vasem jeziku.

**FOTO
PATRIS
P.L.**

375 KING STR. NEWTOWN
Tel. 513-213, Posle rada 699-7662

ZA NAJKVALITETNIJE VENČANE
ROĐENDANSKE KAO I FOTO-
GRAFIJE SA DRUGIH
SVEČANOSTI

Obratite se i posetite naš Studio u Newtownu

BESPLATNO POZAJMLJUJEMO
VENČANE I BRAZMIRSKE
HALJINE

Posetite nas lično ili putem telefona
ugovorite Vašu posetu.

*U Boji ili
*Crno bele